

Hartvig Frisch: Det er en enkelt Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der kalder mig frem, nemlig den, at det ærede Medlem vidste, at Medlemmer i denne Sal sad og havde andre Tanker end dem, der kom til Udtryk fra denne Talerstol. Jeg kan selvfølgelig ikke udtale mig om, hvorvidt de Tanker, som kan næres af andre Medlemmer, er saaledes — og jeg gad vide, hvorledes det ærede Medlem kan udtale sig derom. Men jeg vil ganske bestemt protestere imod, at der fra vor Side, der har ført Forhandlingen, har været stukket noget som helst under Stolen i Henseende til de Argumenter, der er afgørende i denne Sag.

Jeg henviser til den første Tale, jeg holdt her ved første Behandling, og hvori jeg gjorde ganske nøje Rede for de Modargumenter, der kan være at fremhæve. Og da Sagen netop ligger saaledes, at de nordiske Stater har haft afvigende Meninger, har jeg fundet det rigtigt at fremføre disse Modargumenter ved direkte Citater af de Tankegange, der kan anføres imod en saadan Traktat. Jeg maa derfor bestemt protestere imod, at man nu vil udsaa den Mistanke, at den danske Rigsdag i denne Sag ikke skulde have fremsat Synspunkterne, saadan som vi som fri og selvstændig Nation maa gøre det: hvad der taler *for* og hvad der taler *imod*, hvorefter hvert Parti, hvert for sit Vedkommende har truffet sin Afgørelse under Hensyn til, hvad man har ment vilde tjene vort Land bedst.

Men da jeg nu har Ordet, vil jeg gerne omtale et enkelt Punkt i det Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har stillet, idet det foranlediger mig til at stille et direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem. Man peger i Ændringsforslaget paa alle de forskellige Skridt i dansk Udenrigspolitik, der har vist Landets Fredsvilje: baade Folkeforbundspagten og Kellogg-Pagten, og nævner saa bl. a., at man er parat til at deltage i ethvert Arbejde, der kan tjene til at sikre Fredens Bevarelse i Verden. Nu var der visse Ytringer i det ærede Medlems sidste Tale, der ret tydeligt tog Sigte paa forskellige Magtgrupperinger, der dannes i Europa under Tryk af den internationale Situation, som man jo desværre maa erkende er saa truende. Disse Udtalelser i det ærede Medlems Tale var i bedre Overensstemmelse med de Udtalelser, der nylig blev udsendt gennem Radioen fra det kommunistiske Parti, og hvori man bl. a. brugte en Vending som den, at Danmark ikke agter at skulke fra sine interna-

tionale Forpligtelser. Se, i disse Udtalelser, som jeg sammenholder med Antydninger i det ærede Medlems sidste Tale, skjuler der sig jo et særdeles aktivt Synspunkt, og derfor vil jeg gerne, inden vi gaar til Afstemningen angaaende dette Ændringsforslag, stille det ærede Medlem det bestemte Spørgsmaal: om Udtrykket „ethvert Arbejde, der kan tjene til at sikre Fredens Bevarelse i Verden“, hviler paa det Neutralitetsgrundlag, som vi fra Danmarks Side over for Verden har erklæret er den politiske Linie, vi anlægger, og som det ærede Medlem ved visse Lejligheder, bl. a. i sit Svar til den højtærede Udenrigsminister, har gjort sig til Talsmand for. Saaledes som Udtrykket er anbragt i Ændringsforslaget, er det nemlig uvist, om det ærede Medlem staar paa den danske Neutralitetspolitikens Linie, eller om det ærede Medlem er ude efter en anden Politik.

Det gør nemlig stor Forskel i denne Sag. Det ærede Medlems Betragtninger angaaende Ikke-Angrebepagten kan særdeles vel forstaas, hvis der er Spørgsmaal om det, som i Resolutionen fra Kommunerne kaldes at skulke sig fra de internationale Forpligtelser, altsaa at forlade Neutralitetspolitikken. Hvis det ærede Medlem derimod staar paa den rene Neutralitetspolitik, som han ved visse Lejligheder har gjort sig til Talsmand for, saa er de Angreb, det ærede Medlem har ført mod Afslutningen af denne Ikke-Angrebepagt, ret uforstaaelige. Jeg synes, vi her i Folketinget nødtigt skulde stemme om et Ændringsforslag, der indeholder den nævnte Vending, uden bestemt at vide, om det ærede Medlem staar paa den danske Neutralitetspolitikens Linie, eller han ikke gør det.

Frits Clausen: Jeg skal knytte nogle Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremkom med under første Behandling.

Det vigtigste for os Danske i denne Traktat maa jo være, at Tyskland anerkender vor Selvstændighed og Integritet som Stat og vor Neutralitet, ogsaa i Tilfælde af krigerske Konflikter. Da man nu herhjemme Gang efter Gang, og ikke mindst fra den militære Sagkundskaabs Side, har fremhævet, hvor militært værgeløst Danmark er, synes jeg ikke, det er urimeligt, at jeg som dansk Politiker og som Medlem af dette Ting rejser Krav om, at Danmarks Neutralitet ikke bliver militært værgeløs, men at vort Neutralitetsværn indrettes saaledes, at den Stat, som vi slutter Ikke-Angrebepagt med, kan have Tillid til, at vi